

дихъ. Нощесъ били като ся събудихъ щукна въ ума ми.
— Ний като натрупаме въ конаку сто-двеста цигани,
ачи нека додать да ги отървашъ каза Захария.— Дали
въ нѣкой дюкянъ или са си отишле, питаше чорбаджийть.
Да проводимъ сега да ги хванатъ, не знамъ да
ли заптиетата можатъ ги хвана, а пѣкъ като иматъ и
силяхъ, да не зяносатъ нѣкого. Какво да правихъ ком-
пии; побѣля ми главата отъ вчера насамъ; слисахъ ся
какво да правя; и вий ми дайте умъ какъ да сторимъ.
— В. Митюовъ и Х. Вавата викаха:— сега да ги хванемъ
като ся проводи нѣкой по-напредъ да ги прислѣдва и
да узнае дѣто сж и да ги измами, че ги вика нѣкой
тѣхенъ познатъ, а заптиетата да ги испохванатъ и вър-
затъ.— А. Димчовъ, попъ Стефанъ и дядо Гиню се съ-
гласиха да се отложи хващанието до другий денъ, и да
се повикатъ другите момчета за да се испитатъ и спо-
редъ тѣхнитъ испити да се съчини мазбата на двамата,
и тѣхъ да ги вързатъ, и мозбата да проводятъ на хю-
ююмату. В. Георгювъ и Стоянъ кихая представиха:—
най-добре ще бѫде ако имъ кажемъ да си отидатъ отъ
дѣто сж дошли, ачи туй за туй остава. Х. Хиколчовъ,
З. Кановичъ и учителътъ Стидовски настояваха:— да не
се отлага, защото може да се заподирятъ отъ Сливенъ,
ако ний не ги хванемъ отговорността е на нашите
азал.— Добръ каза чорбаджийть, но ако не сполучатъ
заптиетата, тѣй както ний мислимъ да ги измамимъ и да
ги хванатъ, а тѣй като видять че сж заградени да хва-
ниятъ да гърмятъ и да удрятъ? А пѣкъ ако е истина,
че иматъ хора да ги насаждъ и дохаждатъ вечеръ да се
наговарятъ, и деня се криятъ? тогаъзъ ако и тѣ захва-
натъ да гърмятъ, цѣлото село или ще седигне на глава.
Ако ги уловимъ то хубаво, ами ако неможемъ и утре-
нинъ нѣкого какъвъ джуувабъ ще даваме на хююмату?